

Nr 573

Av fru Olsson, Elvy, och fru Nilsson, *angående familjeråd-
ningen.*

(Lika lydande med motion nr 709 i Andra kammaren)

Sedan 1962 har statsbidrag beviljats till av landsting eller primärkommun försöksvis ordnad familjerådgivning. Bidrag utgår till kostnader för läkares och kurators avlöning och resor i tjänsten.

Initiativet till »försöksverksamheten» kommer från resp. landsting eller primärkommun. Under innevarande budgetår utgår statsbidrag till 18 familjerådgivningsbyråer, och det av riksdagen beviljade anslaget uppgår till 200 000 kr. Departementschefen har hemställt om oförändrat anslag för nästa budgetår.

Försöksvis anordnade familjerådgivningsbyråer finns sålunda i dag på 18 platser. Eftersom i vissa fall flera byråer finns inom samma landstingsområde innebär det att sådan verksamhet ännu inte startats inom nära hälften av landstingsområdena. Detta är beklagligt. Vi ifrågasätter om inte försöksverksamheten nu pågått så länge att man kan dra tillräckligt välgrundade slutsatser av den för att göra familjerådgivningen permanent. Vi anser att resultatet av den bedrivna försöksverksamheten snarast bör redovisas för att ge underlag för utformningen av den fortsatta verksamheten.

Redan nu vill vi anföra några allmänna synpunkter. Familjerådgivningsbyråerna har inrättats direkt med syfte att komma till rätta med akuta samlevnadsproblem inom äktenskapen. Den ökande skilsmässofrekvensen torde ha varit en bidragande orsak. Skilsmässofrekvensen har sedan dess hela tiden fortsatt att öka, vilket tyder på ett ökande behov för makar att med utbildade rådgivare få diskutera igenom personliga problem.

Det finns emellertid många andra personliga problem som den enskilde individen, oavsett civilstånd, kan ha behov av att diskutera med utbildade psykoterapeuter, läkare och kuratorer. Vi vill nämna exempelvis samarbetsproblem på arbetsplatsen, vantrivsel med arbetsuppgifter, kontaktsvårigheter och ensamhetsproblem samt rent allmänt bristande anpassning i samhället och till den roll han eller hon där har. Det ökade tempot i arbetslivet har ytterligare accentuerat sådana problem och medfört att många människor blivit helt eller delvis arbetsoförmögna. De genomgripande strukturförändringar som vi nu upplever i samhället ställer också många enskilda människor inför svåra omställningsproblem, som kan leda till psykisk ohälsa.

Bortsett från de personliga tragedier en bristande anpassning till samhällsrollen kan medföra för den enskilde är det givetvis ett samhällsekonomiskt intresse att alla människor ges möjlighet att efter vars och ens förutsättningar fylla sin funktion i arbetsliv, familj och samhälle.

Med hänvisning till vad ovan sagts hemställer vi,

att resultaten av den sedan 1962 med statsbidrag bedrivna försöksverksamheten med familjerådgivning snarast slutredovisas, samt

att en permanent statsbidragsberättigad i motionen angiven rådgivning snarast därefter inrättas och att därvid verksamheten vidgas att omfatta alla som av olika anledningar har behov av sådan rådgivning.

Stockholm den 26 januari 1968

Elvy Olsson (cp)

Anna-Lisa Nilsson (cp)